

Åbo d 30 Januari 1835.

Gode Ålskade Adolph.

Det trostade bra mycket på oss att
skiljas vid dig på Svensborg i det fulla
rustliga öfret; lifligt inmaginerades vi oss
äfsen, den sammestämning som måste varit
ännu mindre behaglig; Ach! hade varit
det var efter dig och det andra är han
jag i lustigsten; på Rikar hade de
så väl, kunnat vara med oss fönt
vi sedan, ty flera stigar stod obäddade,
de, men hvar för han man i förut
allt, sedan är det för rent att den
resa fram till Helsingfors gick lyckligt
hoppas jag och väntar vi obestänligt
efter underrättelser ifrån dig. Du
bad mig fullständigt berättas om vår
vistelse på Rikar och det vill jag
äfsen göra så godt jag kan churu
du genom Tigger och kanske andra

Jag vita af det mesta innan detta
bref framkommer. Då vi skiljdes
ut, var vi genom en liten smal delig
väg kom på isen där det var mycket
flodvattnet, det regnades och blaskade emot
så den storkars Alexander knöpt
kunde hållas på huskåtet och mor
var det konstigt så vi voro bra sadla
men till all lycka haddes vi en så
förträfflig vägarare som så säkert
hållade vägen, genom andra backar
kommer vi upp i land och där han
gjorde föreställa dig hur smal och sten
sig den vägen var så vi hvar min
niet trodde det skulle skämmas och
att var skrämda gamla slädda
mer skulle hålla, afven fick den
läs att af tre eller fyra ibland
lyftas afvar stolar; men, dock kom
me vi alla slutligen lyckligt fram
till Pilas blocken 2 1/2, rustiga

och borta; ämnade vi så tjylla
och glada upp till Grand Onkel
så mötes vi af den underättelsen
att Grand Onkel var mycket illa
sjukt och nog kan du tänka hur
dessa ord stämde varit så mod och
vi blifva aldeles vid hurnen; men
ett par timmar därefter kom de
och sade att Grand Onkel var bättre
och satte upp vid ett bord, så
sprang Alexander upp till honom
men kom straxt åter och bad
oss upp; så gick han först in och
sade Grand Onkel att han hade
några stora frammande om sig,
så gick Mauma först in och
om du skulle ha sett Grand Onkels
mine, han såg visst flere minuter
stint på Mauma innan han
hände ögon henne, så kom Sjödin,
sedan Emili Robert och jag så

En af Grand Onkels så utom ordentligt
 glad ropte allt: "Du ækkesa!" Och
 "afsum ni" omfamnade oss alla;
 Ellysa har honom satta i sedan
 bra länge och var det bra roligt
 att se huru förnjadt han var och
 huru frisk och rask han nu sag-
 at emot; höllas då vi skildes
 från honom sedan förblev han
 hela tiden mycket frisk att var
 blott en svar colique som hade
 pågått honom då vi först kom.
 roligt var det att Grand Onkel
 det mindsta hade någon idé om
 de främmande ^{son} (shulle komma); och
 det var så roligt att se om Söndagen
 då Morbröderna kom, huru
 surpriserade han blef, och afsum
 Augusta och Bogen, som också
 gjorde oss en bra stor surprise
 men, var föröframt var roligt

Afsum
 Augustus

X
 da vi hörde hura gånligt de hade
 hört om på isen, och alla deras sa-
 ker så genomblotta och en del lösa
 bortskända så den Stacks August-
 ta ej hade något att säga upp-
 sig så väl hon sjoff var, att mätte
 lanas; Huru gud när man tankte
 uppå hure nära de voro att aldeles
 omkomna och hure snart var glömt
 kunnat blifvit förlost, är det förstå-
 ligt; Stacks Augusta allid skall hon
 hafva motgångar. Om Mandags
 morgonen stego vi mycket tidigt upp
 så kom Froils, ^{och} Aminoff (Öfverant-
 vet var riktigt vorande) att de Grand
 Pndle emottaga ännu den ena ännu
 den andra med öppna armar han
 sade afuend: här är blott surymise
 på surymise; blocken emot 10
 kom först Carl Axel Holthm; förstat-
 lande Adjutant för Björneborgs

om jag och minneman hade jag nog varit allra allra
 varandes kun och jag mycket hälla jag och minneman
 om jag och minneman hade jag nog varit allra allra

Regementet och sade: Grand Onkel att
Många af detta Regementes Officerar
vore utanför och väntade blott att
jag lyckönska honom på hans födels-
ledag; han gick ut och efter en stund
kommo de alla in. 11 till antalet
Landski Längensköld följt och höll
sig till för Grand Onkel stället sedan
der jag ej tyckte jag fick det nog af tillgä-
kvarpa Grand Onkel genast svarade
men var han så röd så man hade
svårt ibland att kunna höra ordena
sedan detta var slut gick han och
omfamnade dem alla; Ach! Du
han aldrig tro Batta Adolph hvad
hela denna Sien var rörande den
Janns ej heller ingen som ej åtmin-
stom hade Tårarna i ögonen.
En timme ungefär der efter kom
Taubens som Grand Onkel bjöd till

Till den dagen, middagen var ofant-
ligt väl arrangerad; 33 personer satt
i den salen. Mamma och Sophie
så om vänner om Grand Onkel för-
resten alla Björneborgs officerarna
der vid samma bord och vid ett
annat litet i alla andra. Det
som jag tyckte var så treffligt var
att de drack öl ur Grand Onkels
stora silver kagare (om du minns
den stora med locket som alltid brukat
vara i salongen) ja ^{gammla} Sveriget och
sade de alla sedan sjöng de utmärkt
vackra verser för Grand Onkel på
en gammal ton som han mycket
skall ha för hört; Grand Onkel talade
mycket bra och tackade dem; sedan
dracks skalar åt fogens och värdens
och vid ljus stego vi upp ifrån bordet
in komna i salongen voro alla så
glada och lyftga så till och med de

gamlas gubbarna började att dansa
och de skatlagen gingo upp i grand
Och rum och spelade och drack
hela aftonen; hela Tisdagen var
de annu alla kvar; och var lika
stor glädje, det fanns och grand
Och herrades upp, arbeta morgon
om Onsdagen var det på kistan
att skifas, afskedet var länge
med tang och tat och afven taror
alla tankte att de alla i mera
tillsammans kunna sakas några
stadnade dock kvar och så där små
fångar skifades i ifrån Pilat, i
föro derifrån i går Morgons klack
och klack: litet afven 8 ta vore
i framme han i Åbo lyckligt
utan afven tyg en rätt angenä
resa ty vädret och vagen var rätt
god utan på sina ställen jag
glände att nämna för dig att utd

Jag har nu snart bara utgjef afven först by på min (sagade)

Fränd Övel Gubben Långensköld
skulat ett tal lammade han en
rapport till Grand Övel som skall
varit en sista de hemmet honon
vid Regimentet och som de ännu
haft kvar; denna rapport är jag
bra ledsen att ej fått se elunda ofta
jag lido derom. Ja bästa Adolph
jag skulle blott önskat att du delat
vart nöje på Pilan som vi fant
ovantligt stort, ledsamt att allt me
ad förbi; och ~~nu~~ olyckligt, snart
Grand Övel varit afhållen af sin
Cergis, det syndas nu mer än Guds
Robert far i behagligt att resa
nu i natt; hvad han nu åter lär jag
mycket artigt; skiljsmåsan blir svar
för de båda te återigen på litet länge
od ann faras gängen blir det nu
ty vore Grand Övel tyckte mycket

och jag vill återkomma ännu till Stockholm; jag önskar att du skulle komma och
jag har mig i de några på den veckobesök som jag har gjort och
de jag har mig andra på bästa Adolph till morn jag tror att det

Min mina tefflor och vore de ägg,
hängda i förmatet; men vet du,
att af de båda små tefflorna tyckte
de med oss båda flickorna, besynnerlig
nog, kanske mycket af oss deraf äto
fennissan eller ägg kortan hade genom
fuktigheten blifvit upplöst under vä-
ren, så de ej hade någon glans olag-
ligt flickorna, men aldeles upplösta
Nu har jag i dag fennissat dessa
båda tefflor och har Morbror Holm
fäst sagt åt Mamma att han önskar
att ja Appolonia till Helsingfors
och begära att ja en tid ja ha
den i sitt förmat eller så, jag min-
net ej så noga, därför vill Mamma
nu att jag skall gifva upp för-
matet på taflan och gå gnat
lustaler rani; med det första till

Jag har jag skickat taflan
till Morbror Holm ha den i
botten. Jag kan inte
det att sakhet och mat
an: jag kan ej och ej
kun, längd och 9 km